

oma naest ära hukkata ja süa, aga se peäsis tema läest lahti ja joofis ära; ja kui se asi üles tuli, sai mees sinni wõetud ja ärapõletud. Ühe teise mehet suri ta naene nälga ja jättis temal kaks last järele; ja et temal nendele midagi toidust põlnud anda, tegi ta sauna soeaks, jättis lapsed jenna sisse ja pani ukseid kõwaste sinni, kus nad wimaks löid nälga ära surid.

Eiwlandi maal olla tõeste wanemad oma lapsed nälja pärast tapnud, ja furnute lehad haudadest wälja laewanud ja ülespodud lehad wõllastest maha wõtnud, nende liha keetnud ja sega oma nälga püüdnud kustutada. Weel ööldakse, et Viitija Gestimaal, kui ka Vittau ja Wenemaal ka emad nälja pärast oma lapsed ärasõnud.

Üks teine sõnum juttustab nõnda: aastal 1315 oli üks suur nälg maailmas, kõige enam weel piiskoppide maakondades Riia, Sarema, Tartu ja Tallinna maal ja seal ümberkauda naabris, kus sagedaste tõeste juhtunud, et mõningad selle hirmsa nälja pärast ise oma lapsed hukkanud ja ärasõnud; ka palju näljatsid inimesi on isi endid haudadesse heitnud, mis mõnes kohta selle tarwis tehtud, et jenna surra ja oma walusa elule nõnda wisi otja teha. Saksja wennad — need piiskoppid — aga olla palju oma rahwast selle surma eest päästnud, sest et nad neile palju wilja wuretsenud, mis nende lantside magasinides üleshoitud saanud.

Gestimaal oli üks küla, teda hüiti Pugeti — se on se praegune Pujati ehk Battika küla, Tallinna naabris Jüri kihelkonnas — seal oli üks mees, kelle naene nälja pärast suri, ja et temal neli last järele jäi ja põlnud neile mingisugust süa anda, läskis neid sauna minna, küttis ahju hästi palawaks, pani siis sauna ukseid sinni ja hukkas nõnda oma lapsed lange palawa ja leili sisse ära.

Sellesamma külas oli üks noormees, kel tuline nälg käes oli, ja aeas peale — oma isa läest leiba. Isa aga oli üks waene mees ja ütles: „Armas poeg, mul ei ole sulle midagi anda.“ — Siis tõmbas poeg kirwe kätte ja lõi oma isa surruks ja tahtis teda ära süa. Aga se hirmus kole mõrtsuka töö tuli walge ette; poeg sai sinni wõetud, siis hirmsaste pinatud ja waewatud ja kõige wimaks Pea otjast ära lödud.

Ja kõige nende eespool nimetud mades olid äraräkimata hirmsad hädad ja ahaetused. Kus aga weel nattuke wilja leiti, se oli enamist räppastand ja hassitand, ja palju rahwast, kes sest söid — leidsid surma. Ja üks wal rullid maksis sel aeal 8 rubla 50 loppik, nõnda et waene seda osta ei jõudnud. Sest raha oli sel aeal palju kallim kui nüüd. Ja aastal 1316 halastas Jumal inimeste peale, lastis wilja jälle kaswada ja kord korrald alamaks minna, ja tuli selle järele üks hea aeg. Kui Titus Jerusalemma linna ümberpiras, oli üks